

Zajedništvo

*Propoved od W. M. Branhama, propovedana
12. 02. 1956. u MINNEAPOLIS-u*

Zajedništvo

E-1 Veoma sam sretan što sam večeras ovde u Ime Gospodnje u ovom divnom vremenu zajedništva, ovde na ovom skupu. “Bio sam sretan,” rekao je psalmista, “kada su mi rekli ‘Hajdemo u kuću Gospodnju.’” To je predivno mesto da se bude u kući Gospodnjoj, služeći Kralju.

Imao sam samo malo vremena da dođem ovamo. A ovde u vašoj državi je sneg, a za moju južnjačku krv to je malo teško. Kada sam došao ovamo, na sneg od pola metra, u Čikago juče, pa, bilo je to... Da li vas je zaobišao taj sneg? Da li vas je sve zaobišao sneg? Da? Pa, onda ste nešto propustili. Posmatrao sam pre nekoliko trenutaka dok smo pevali Samo Veruj, i ova mala deca koja su pevala sa podignutim rukama Samo Veruj. Prepoznao sam malu Stadskelevovu decu; pevala su Samo Veruj. To je baš fino. Vi verujete, zar ne, zar ne...?... To je fino.

E-2 Pa, lepo je biti u Miniapolisu večeras. Ne znam niti jedno mesto gde bih više voleo da budem sem u slavi. Znete, mi očekujemo taj veliki dan, ali da se okupimo ovde na ovom skupu...

Razgovarao sam sa jednim od braće tamo napolju pre par trenutaka, kada sam stigao, i on mi je govorio kako je divne stvari činio Gospod ovde u ovom području Miniapolisa i Sen Pola, kako su svi postali jednodušni i jednomisleni. Dakle, meni to zvuči kao obilje kiše, i vi to vidite kada oni počinju da ruše te ograde i sastanu se zajedno, onda Biblija kaže: “Ako se ljudi okupe koji prizivaju Moje Ime, i budu se molili, onda ću čuti s Neba.” Jedini način da imamo probuđenje je da se sastanemo zajedno.

E-3 Upravo nedavno sam slušao dvojicu velikih sveštenika kako diskutuju na temu Božanskog isceljenje iz Biblije, obojica su rekli: “Pa, bilo bi to radikalno da se misli da se mrtvi mogu podići ili da su Isusova čuda uopšte bila moguća.” Rekli su: “Zato što je to bilo previše da se takve stvari mogu desiti kao što je lečenje bolesnih, i gubavih, i tako dalje.” Rekli su: “Ooo, možda je to bila neka priča

koja se pričala okolo ili neki psihološki efekat koji je izvršen na ljude...”

Ali stvar je u tome da Isus jeste to učinio, i onda na njihovim skupovima, obojica su mogla verovati u čudo spasenja, oprostjenje greha koje je daleko uzvišenije od svakog telesnog isceljenja koje bi se moglo učiniti, je čudo oprostjenja greha.

E-4 Najveće čudo ikada učinjeno je kada Bog može uzeti nešto, i obrati ga, i ponovo ga vratiti k sebi, što je upravo isto kao kada bi vi uzeli jednu životinju i putem nauke kapnete jednu kapljicu vode na krmaču i načiniti je jagnjetom. Dakle, to je čudo toga, promeniti njegovu celu prirodu, apetite, odnos prema stvarima, i sve ostalo. To je ono što Bog čini, kada spašava čoveka od greha. On menja njegovu celu srž. Toliko je to veće čudo nego ma koje Božansko isceljenje koje sam ikada video; a ja, milošću Božijom, video sam skoro sve o čemu bi se ikada moglo i razmišljati ili čuti, što je učinio naš Gospod Isus, čak i podizanje mrtvih nakon što su već bili gotovi, no i dalje mislim da je spasenje veće čudo.

E-5 Dakle, postoje velike stvari koje možemo učiniti u oblasti vere. Vera čini velike stvari za nas, i ako vi braća ovde skupite svoju...A vi ne možete imati veru dok nemate ljubav. To je sve što se toga tiče. Vi upravo...Savršena ljubav izbacuje svaki strah, i vi...Dokle god imate strah ne možete imati veru. Tako da vi najpre trebate imati ljubav. To izgoni napolje sav strah iz vas, a onda – onda ulazi vera, zauzima mesto straha. Tako kada imate to, onda dolazite pravim putem.

Dakle, razmišljao sam o tome kako je Isus odnosno Bog je rekao u Psalmu 103:3 “Ja sam Gospod koji leči sve tvoje bolesti.” Pa, mi danas pogledamo i vidimo nauku i kako oni rade velike stvari. Doktori obavljaju velike operacije; i dešavaju se velike stvari. Vidimo kiropraktiku u porastu...kako napreduje, a vidimo i praksu kako napreduje, i sve što vidimo samo napreduje, a onda takođe i Crkva Živog Boga se kreće napred. Pa, stvari se dešavaju danas za koje su ljudi mislili do pre deset do petnaest godina mislili da je to potpuno nemoguće da se dese takve stvari, ali danas ih mi vidimo kako se dešavaju.

E-6 Neko je rekao: “Pa, brate Branhame, ti si apostol ili prorok?”

Rekao sam: “Nikada nisam rekao da sam i jedno od toga.”
Rekao sam: “Ja sam Gospodnji sluga.”

Rekao je: “Pa, da li veruješ da imaš Svetog Duha?”

Rekao sam: “Da, verujem da imam.”

Rekao je: “Pa ako imaš, zašto onda ne odeš tamo u bolnicu i ne kažeš: ‘Svi bolesnici ustanite i sledite me zato što ste vi isceljeni. Došao sam da vas ozdravim.’”

Rekao sam: “Želim te nešto pitati brate. Da li veruješ da si propovednik?”

“Da.”

“Da li veruješ u spasenje duše?”

“Sigurno.”

Rekao sam: “Zašto onda ne izađeš napolje u kafane i ne kažeš: ‘Izadite napolje svi grešnici. Vi ste sada spaseni.’”

On je rekao: “Pa, mogao bih ako bi oni to verovali.”

Rekao sam: “Isto tako bih mogao i ja.” Da. Tako da je u tome stvar. To je ono što je potrebno. To je individualna vera u uskrslog Gospoda koja donosi rezultate.

E-7 Dakle, evo šta se sve računa prijatelji. Veoma sam zahvalan zbog napretka nauke. I samo da kažem, da je nauka pre neki dan rekla “Ako bi svet mogao da opstane još hiljadu godina...(Ja umanjujem to za devetstopedeset godina.) Da ako bi svet mogao opstati još hiljadu godina, da bi hirurgija bila stvar o kojoj se više uopšte i ne bi razmišljalo.” I rekao je: “Ljudi su postali toliko pametni i da ulaze u oblast duha da više neće morati da se vrše operacije.”

Rekao sam: “Slava Gospodu!” Verujem u to. Onda kada ljudsko srce počinje da bude ispravno s Bogom, i ispravi se, i gleda problemu pravo u lice, verujem da se onda operacija ne mora izvršiti. I ja...Ako – ako bi oni stali. Veoma sam zahvalan zbog bolnica, i zbog medicinske nauke, i za ono šta smo sve do sada naučili, ali evo moje izjave na sve to, prijatelji. Kada propovednici i lekari, i kiropraktičari, i kada svi mogu doći u ispravno stanje s Bogom, i nastave dalje držeći se zajedno za ruke, i naša su srca zajedno zbog dobrobiti čovečanstva, biće to veliki dan kada se to bude desilo.

E-8 To je...Kada je nestala sva sebičnost i sve ostalo. Propovednik je...Doktor se naljuti na propovednika zato što je često u pitanju samo kupon za hleb i puter, i on želi da udalji Božansko isceljenje od ljudi. A onda zbog toga propovednik govori o doktoru dok bi oni trebali raditi ruku pod ruku i jednim srcem za Kraljevstvo Božije, pokušavajući pomoći svome bratu ili sestri koji su u potrebi. I nadam se da ću videti dan kada će Crkva živoga Boga postati tako jaka u veri, da će se te stvari dešavati.

E-9 Taj isti čovek...Ne bi trebao ovo reći, pretpostavljam, ali se nekako osećam ovde kao kod kuće sa vama deco. Ali gledajte. Čovek je rekao: “Slušaj. Čuo sam kako kažeš u svojoj propovedi da je Isus Hrist ustao iz mrtvih i da je On isti juče, danas i zauvek, i da je svako svojstvo isto.”

Rekao sam: “To je istina. To kaže Pismo.”

Rekao je: “Onda zašto ne prelomiš hleb i nahraniš pet hiljada ljudi i pretvoriš vodu u vino?”

Rekao sam: “Pa, jednu stvar moraš priznati.” Rekao sam: “Ako bi mogli ukloniti još nekoliko skeptika kao što si ti činili bi to upravo... Mi samo napredujemo dalje. Mi se samo krećemo dalje. Mi se penjemo uz merdevine sve vreme.” Rekao sam: “Čak i svi lekari sada priznaju što se Božanskog isceljenja tiče. Oni kažu da je to moguće postići. Samo čekajte. Dajte nam samo još malo vremena. Mi rastemo i napredujemo.” Tako, slava Gospodu za to, što se mi penjemo uz merdevine.

E-10 Dakle, verujem da će Isus doći jednog velikog dana i mi onda nećemo imati Božansko isceljenje. Nama više to neće trebati, i više nećemo propovedati grešnicima, jer neće više biti grešnika kojima da se propoveda. To je dan koji mi očekujemo.

Želim vam samo govoriti večeras izvesno vreme, znajući da ste vi bili na službi. Nisam to znao sada. Trebao sam imati jedno malo među vreme negde danas popodne. I nismo uopšte ušli dok već nije bilo kasno, no nisam mogao sinoć duže voziti i nisam mogao stići danas poslepodne, no ja jednostavno nisam razumeo. Žao mi je da sam ja – što nisam bio ovde. Brat Mur je rekao da je počeo u nedelju uveče, a ja sam odlučio u svom srcu da nikad, Božijom pomoći, da ako treba i da me stave na poljski krevet da ne

bi otkazao skup...?...dok ne dođem do mesta gde su moji zakazani skupovi.

E-11 I ja sam upravo počeo od ove Nove Godine sa nečim novim, a i brat Džozef Boze će biti ovde nekoliko večeri, ako niste...Koliko vas prima časopis "Glasnik Vere?" Da li se tako zovu, "Glasnik Vere," novine brata Bozea? Da li ste čitali o viziji? Koliko vas je čitalo o toj viziji tamo? To je dobro. Dakle, on će biti ovde za nekoliko večeri, i govoriću malo o tome. Jedna od najvećih stvari, mislim da je to jedna od najvećih stvari koja mi se ikada desila, u danima moje službe Gospodu, bio je taj događaj. Najveći dani od svih su upravo pred nama. Upamtite to.

E-12 I ja verujem da je ova 1956.-ta vreme obrta. Predviđam ovo, ne po duhovnoj inspiraciji, niti to kažem prema viziji. Ali ovo je vreme obrta za USA. Oni će ovo ili prihvatiti ove godine ili će biti odbačeni. Razumete, ionako ima samo određeni broj riba koje treba uhvatiti, i kada jezera sva presuše, onda nema više koristi od bacanja mreže. Tako da će to biti to vreme.

Stajao sam nedavno u velikom gradu Rimu, i video velikog Nerona i imperatore koji su nekada živeli. Velika svetska sila je bila u Rimu, a sada morate kopati tri metara pod zemlju, da nađete neke ostatke od toga. Bio sam i u Atini u Grčkoj, gde je bio veliki Aleksandar Veliki, i mnogi od tih velikih ljudi gde su drevni gradovi potonuli, mnogi od njih.

E-13 A onda sam razmišljao o sebi pre nekoliko godina, pogledao... Bio sam samo momak a sada se menjam. Otišao sam do jednog starog drveta, gde sam običavao odlaziti godinama ranije, i gledao sam te velike grane, kako je maestralno vetar duvao kroz njih, i koliko je to snažno izgledalo. Otišao sam tamo pre par dana, i bilo je skoro uništeno. Šta je to? To je smrtnost koja ustupa mesto besmrtnosti.

I jednog velikog dana ova nacija u kojoj mi sada živimo i koju volimo, će se srušiti pod zemlju ako Isus bude odugovlačio, ali dolazi jedan Grad i jedno telo svim vernicima. "Ako se ovaj zemaljski šator sruši, imamo jedan koji već čeka," samo da napustimo ovo i uđemo u ono. Imamo Grad čiji je tvorac i graditelj Bog, jednog veličanstvenog dana, kada sve što je smrtno ustukne, i

ono poslednje, ići ćemo da živimo u taj Grad, gde će stajati Drvo Života sa obe strane reke. Tamo nikada neće biti klopki. To će uvek biti to drvo. Zbog tog veličanstvenog mesta mi sada radimo u polju za tog Gospodara.

E-14 Hoćemo li se pomoliti samo na trenutak. Naš dragi Nebeski Oče, pristupamo Ti večeras prema pozivu Gospoda Isusa koji nam je obećao: “Ako budete molili Oca ma šta u Moje Ime, Ja ću to učiniti,” i mi čak ne moramo imati ni puno vere. Ne večeras vera i molitva, ili ništa prema našim zaslugama, već po pozivu koji je Isus učinio: “Ako budete molili Oca za bilo šta, Ja ću učiniti.”

Dakle, mi molimo Oče večeras, u Ime Gospoda Isusa, da ako će On dozvoliti da Njegova Prisutnost dođe u našu sredinu, ili ako nastavi da bude među nama, ustvari, i da nas blagoslovi prekomerno i izobilno čak više od onoga što bi mi mogli i misliti večeras... Uđi u Reč, Gospode, uzmi... Neka Sveti Duh To odnese do svakog srca, upravo prema našim potrebama. Primi slavu...

E-15 Toliko smo zahvalni što znamo da ovo veliko zajedništvo ovde u Miniapolisu i Sen Polu među propovednicima... Bože, to znači da je tamo zvuk u žbunu kupine. Bog ide pred nama. Bože, molim se da Ti daš ne samo probuđenje širom grada, već jedan potres širom nacije upravo pre dolaska Gospodnjeg.

Bože, neka ova dolazeća nedelja bude jedna od najvećih nedelja, ne zato što smo se mi ovde sastali ili različiti... Mi nismo različiti, već samo zato što žetva sazreva. Vreme je... Sve izgleda baš ispravno, i molimo se Oče, da ovo proizvede jedan od najvećih skupova, koji je ovaj grad ikada imao. Daruj to, Gospode.

E-16 Neka grešnici samo nagrnu na oltar, budu spašeni, i oni koji su bez Svetog Duha neka se ispune, da celonoćni molitveni skupovi budu po kućama, i da ljudi budu toliko gladni da se i obroci preskaču. I Bože, daj nam jedno staromodno probuđenje upravo samo još jednom pre nego što vidimo dolazak Gospoda Isusa. Daruj to, Gospode, jer mi to molimo u Isusovo Ime, Tvog Sina. Amen.

Za nastupajuću nedelju, ako Gospod da... Zahvalan sam za priliku da prvi govorim. A ja nisam neki govornik. Obično moja služba su molitveni redovi i tako dalje, i vi znate da ide po viziji,

što ću upravo objasniti šta to dolazi...?...prekomerno i izobilno, ali dok još čekam na to, imam jednu Poruku za crkvu.

E-17 Dakle, ne...ja nisam obrazovana osoba i ja – ja...Oprostite na tome, ali ja poznajem Autora ove Knjige zaista dobro, i imam Poruku za Crkvu.

Dakle, u narednih par večeri, mi ćemo samo nastaviti još nekoliko večeri. I želim da svaki grešnik dok još govorimo napravi pregled svog života i postavi ga...?...kroz Evandelje i neka vidi na šta će to da izađe.

Iz Jevreja 10.-ta glava želim večeras čitati, da pročitamo nekoliko stihova.

Jer zakon ima samo senku budućih dobara, a ne i samo obličje stvari, pa ne može nikada istim žrtvama, koje oni neprestano prinose svake godine, usavršiti one koji pristupaju.

Inače bi se prestale prinostiti, zato što se ne bi više osećali grešni oni koji su tako služeći jednom očišćeni;

Nego se oni svake godine podsećaju na grehe, jer krv bikova i jaraca ne može da otkloni grehe.

Zato ulazeći u svet govori: 'Žrtava i darova nisi hteo, ali si mi telo priprazio; žrtve i prilozima za greh nisu ti bili ugodni. Tada rekoh: evo dođoh, u početku knjige pisano je za mene, da učinim volju tvoju, Bože.'

I više kazavši: 'Priloga i prinosa i žrtava, i žrtava za grehe nisi hteo, niti su ti bili ugodni,' one se po zakonu prinose;

Tada reče: 'evo dođoh da učinim volju tvoju, Bože.'
Ukida prvo da postavi drugo.

Po ovoj volji mi smo osvećeni prinom tela Isusa Hrista jednom zasnagom.

Neka Gospod blagoslovi Svoju Reč, to čitanje.

E-18 Dakle, govorićemo večeras kao jednu temu ovde, da bi izvukli smisao iz ovoga što smo sada ovde čitali, na temu pomirenja i zajedništva sa Bogom. Znači, to je upravo vreme kada...Nikada nisam razmišljao o tome dok nisam prošao kroz ova

vrata pre par trenutaka, a ovaj brat ovde me sreo i rukovao se samnom i ispričao mi o toj velikoj stvari koja se dešava u gradu. A onda mi je to brzo došlo u um “Zajedništvo.” Pomislio sam: “Pa to je predivna stvar. Ako Gospod da, želim govoriti na temu zajedništva večeras, šta znači imati zajedništvo.”

Znate, u svakom ljudskom srcu postoji nešto što žudi za zajedništvom. Zašto smo mi zajedno ovde večeras? Vi niste došli na jedno ovakvo veče i da stojite naslonjeni uz zidove i tako dalje, da bi samo pokazali da imate novo odelo ili novu suknju ili nešto tome slično. Vi ste došli zato što se crkva okupila, a mi želimo imati to zajedništvo s ljudima. To je razlog što sam se probijao kroz sneg da bih bio ovde, zato što ja volim zajedništvo. Ima nešto u hrišćanima zbog čega oni vole da se udruže zajedno.

E-19 Majka mi je znala pričati. Rekla je: “Ptice istog perja lete zajedno.” Pa, ima puno istine u tome. I onda kao mi imamo...Nikada nećete videti kako se vrane i golubovi zajedno hrane, zato što nemaju isti apetit. Njihova ishrana ne može biti ista; njihov govor nije isti. I tako je to i sa čovekom koji je izgubio zajedništvo s Bogom nema više – nema više želje da ide u crkvu ili da postupa ispravno, a oni koji su s Bogom žude za tim zajedništvom, vi to jednostavno ne možete izdržati.

Ovde nekada davno, kada sam bio pastir Baptističke crkve, silazio sam sa stuba gde...Uvek sam radom obezbeđivao svoju egzistenciju, i radio sam za komunalnu službu, i silazio sam sa bandere radi očitavanja sata, i nosio sam tamo neke lampe da ih promenim, neke stvari da namestim svetlo, i tako od mesta do mesta. I dok sam silazio dole, jedan propovednik jedne veoma čuvene crkve, rekao je: “Bili, da li znaš šta se desilo?”

Rekao sam: “Ne.”

E-20 Rekao je: “Poslao sam petstotina molitvenih kartica pokušavajući da dovedem ljude, ustvari kartice, da navede ljude da dođu i da obećaju da će doći u nedeljnu školu, makar tokom šest meseci od godine, od naših petstotina članova. Znaš koliko je odgovorilo na to?”

Rekao sam: “Nemam pojma, dr. Braune.”

Rekao je: “Dvoje.” Vidite?

Pa, znao sam da su bili veoma formalni i nezainteresovani, tako da sam rekao: “Znate, dr. Braune, razlog je taj što oni nemaju ispravnu stvar u svome srcu. Ako je čovek ispravan u svom srcu a crkvena zvona zvuče, on ne može ostati miran. On upravo... On mora da ide. To je sve. To je za njega život ili smrt. On se mora pokrenuti.”

E-21 Dakle, ljudi su uvek čeznuli za ovim zajedništvom a razlog zbog čega je... Da li ste se ikada zaustavili da razmislite kako – šta to navodi ljude da čeznu za ovim, šta čini ljude i žene da čeznu da se udružuju jedni s drugima? I kada vi postanete Hrišćanin, kako vi samo čeznete da uđete u Božiju Prisutnost. Ne postoji ovde niti jedne osobe koji je ikada imao iskustvo s Bogom, već da je najveća radost vašeg života kada možete biti sami izvesno vreme s Bogom, upravo prekinete sve veze, i odete u tajnu sobu, i zatvorite vrata, i podignete ruke i dođete u to zajedništvo. Ooo, postoji nešto u tome što je veličanstveno.

Ja sam ulazio tamo a i vi ste takođe, i samo kleknuo i plakao i plakao tako da više niste to mogli podneti, samo govoreći: “Bože, ja – ja upravo to ne mogu – ne mogu podneti to više.”

E-22 Sećam se malog Josipa, mog malog dečaka. Vi znate gde mi je Josip bio obećan? Upravo ovde u Minianopolisu nekih šest godina pre nego što se rodio. Bio sam ovde jednom čitajući o Josipu iz Biblije, i video sam kako je on bio savršen čovek. Imali smo jednu malu devojčicu tada, bilo je četiri godine kako se rodila, a žena je rađala carskim rezom, i onda ponovo je prošlo četiri godine. A oni su rekli da nisu nikada mislili da bi ona – da će mi žena imati ponovo još jedno dete; a ja sam ušao unutra i plakao sam i...?..jednostavno se slomio. Bio sam u prostoriji gde mi je bila okačena odeća u hotelu.

I imali smo šatorske skupove koji su se održavali ovde napolju, a ja sam samo plakao, a onda mi je Nešto kao glas progovorilo i rekao je: “Imaćeš sina i nazovi ga Josip.”

E-23 Pa, otišao sam napolje sav oduševljen i sretan, i počeo sam svima o tome da pričam. I oko tri ili četiri meseca nakon toga, majka, ona je znala da će ponovo biti majka. Neki su rekli: “Da li je to Josip?”

Rekao sam: “Ne znam.”

I tako, kada se dete rodilo, bila je devojčica. A onda su se svi smejali i rekli: “Pa mislio sam da ti Gospod nikada nije ništa pogrešno rekao.”

Rekao sam: “Nikada i nije. Josip će doći, bez brige.” Godine su prošle. On uvek drži svoje obećanje. Zar ne verujete u to? Razlog zbog kojeg Ga mi možemo voleti i uzdati se zato što je On istinit prema Svojim obećanjima.

Zapazite. Godine su prošle. Prošlo je opet četiri ili više godina. Bez ikakvog znaka. A onda smo jednog dana otkrili da će ona ponovo biti majka. Neki su rekli: “Da li je ovo Josip?”

Rekao sam: “Pa ne znam.” No rekao sam: “On će doći.” I tako kada se on rodio sišla je medicinska sestra. A čitava grupa nas muškaraca je sedela u sobi.

Rekla je: “Gospodin Branham?”

Rekao sam: “Da, gospođo.”

Rekla je: “Imate finog tri kile teškog dečaka.”

Rekao sam: “Josipe, ti si bio sin koji je dugo dolazio, ali mi je sigurno drago što si ovde.” I tako, to je to.

Rekla je: “Zašto ga zovete Josip?”

Rekao sam: “To mu je ime. Tako se zove: Josip.”

E-24 Tako u to vreme zajedništva i druženja, to je kada mi je Bog govorio. To je kako mi želimo da to bude, samo da uđemo u Duh toga. Da li volite da se molitvom probijete u Duh? To je jedini način kako to možete učiniti. Zatvorite se od ostatka sveta i budite sami s Bogom. A razlog što vi to volite da činite je, zato što kada je prvi par došao na zemlju, Adam i Eva, to je ono što su oni činili.

U predvečerje došli su iz svojih vinograda i seli pod drvo, u tu veliku katedralu, i dok je možda sunce zalazilo i probijalo se kroz žbunasto drveće, Bog je sišao dole u svežini večeri i imao zajedništvo sa Adamom i Evom. Moj Bože. To dolazi do naših dana. Znajući da kada stupite u kontakt sa Bogom... I vi ljudi kada stupite u kontakt sa svojim prijateljem, a i Bog je vaš prijatelj. Tako vi volite razgovarati s Njime i govoriti s Njime.

E-25 Dakle, zato što je greh slomio to zajedništvo, čovek je bio ljuljan svuda naokolo, svakim vetrom doktrine, a i dalje se ljulja.

Bio je izbačen iz Edenskog Vrta da se brine za sebe, a onda od tog vremena on se i dalje ljulja.

Bog je nešto pripremio za čoveka da bi bio vraćen nazad u to zajedništvo. Ooo, ništa drugo...mi smo probali... On je ponudu dao ljudskoj rasi. Krv je bila put nazad u to zajedništvo. Bog je ubio neke životinje i uzeo njihovu kožu, prolio nevinu krv životinje, i uzeo tu kožu i uvio je Adama i Evu u to, i ponovo imao zajedništvo s njima nakon prolivanja krvi.

To je Božiji put. To je bio Božiji put. To će biti uvek ispravan način da se ima zajedništvo kroz Krv, pomirenje donosi vernika nazad u kontakt sa Tvorcem. Mi smo pokušali obrazovanjem ljude uvesti u to. To nikada neće delovati. Pokušali smo povući denominacijske razlike i reći: "Zato što ti ideš u tu crkvu i u tu crkvu..." Denominacija, obrazovanje, pevanje ili bilo šta drugo mimo prolivene Krvi Gospoda Isusa Hrista, neće nikada vratiti ponovo nazad ljude u zajedništvo s Bogom.

E-26 Mi uvek sebe stavljamo iza ograde i pravimo kultove i klanove, ali Bog želi da srušimo te ograde kao što to sada svi ovde to radite, dovodeći celo Telo Gospoda Isusa u zajedništvo oko Žrtve, Gospoda Isusa.

Moj Bože, vi govorite o duhovnim darovima u crkvi; samo održite to zajedništvo i gledajte šta će se desiti. To će izliti dole...?...automatski. Ako dobijete da ta stvar ide na ispravan način, to će napredovati i Bog će dodati tome, ali najpre morate izaći na pravu stazu, a vi ste na ispravnoj stazi sada kada rušite denominacijske ograde, i kada grlite jedni druge, i kažete: "Mi smo braća." Onda ste vi nazad na svom putu. Vi ste na svom putu ka originalu.

E-27 Krv Isusa Hrista, Božijeg Sina čisti nas od svake nepravde. Mi imamo zajedništvo jedni s drugima onda kada nas Krv čisti od sve nepravde. Jedini način koji je Bog ikada priznao je bio samo kroz prolivenu Krv.

Ja nemam ništa protiv denominacija. One su u redu. Nemam ništa protiv obrazovanja, to je sve u redu. Ništa ni protiv velikih festivala pesama, sve je to u redu. Ništa protiv pridruživanju crkvi, ili šta god da bi vi mogli, sve je to u redu, ali to neće nikada ništa

proizvesti dok najpre Krv nije primenjena. Krv koja je primenjena na ljudsko srce, uvek će doneti rezultate. To je ono što nam je večeras potrebno, i kada vi dobijete to, onda će se stvari automatski dešavati kada mi to učinimo.

E-28 Dakle, mi smo primetili skroz tokom doba kako je Bog uvek prepoznao tu jednu stvar, tu Krv. To je jedina stvar koju će – koju će – ono što će On prihvatiti biće Krv.

A onda, nakon Edena, nakon što su Božija deca bila isterana iz Edena zbog svojih greha, Bog je načinio put da stane između dok nedođe dan potpunog otkupljenja. Najstarija Knjiga u Bibliji je Jov. Dakle, to staro, staro Evanđelje, ovo staro Evanđelje, ono ne mora da sadrži neke ukrašene reči; ono se mora izložiti u jednostavnosti i prihvatiti na tim temeljima, ono će rađati rodove. Da li verujete u to? Da, gospodo. Samo prihvatite to na njegov jednostavni način. Ne nešto što je skroz isprelamano. Ništa tako veliko i visoko što vi ne možete dosegnuti. Kraljevstvo Nebesko je upravo na dohvat vaše ruke.

E-29 Često mi to tako iskomplikujemo sa veroispovestima, i sa različitim stvarima kojima se bavimo, različitim izmovima, i stvarima koje smo mi napravili u našim telesnim umovima; i mi veoma često kroz to, oteramo grešnike još dalje od Boga. No načinite to toliko jednostavnim da bi to i mala deca shvatila, i to će onda uzdignuti Hrista, a On je rekao: “Privući ću sve ljude k Sebi.”

Zapazite. Jov je najstarija knjiga u Bibliji, a on je bio pravedan čovek. Bog je rekao da niko na zemlji nije bio kao on. A kada je upao u nevolju, a Bog je pustio Sotonu na njega. Da li ste zapazili kako je Bog to morao učiniti prvi put?

Ovde nedavno bio sam zadivljen dok sam bio u jednoj istočnoj zemlji, na orijentu, a slušao sam o tom delu Pisma iz svetog Jovana 5.-ta glava, gde je Isus rekao: “Ja sam vrata ovcama.” Uvek sam se pitao kako će to biti, da Isus, jedan Čovek, može biti Vrata Njegovim ovcama. Nisam to mogao razumeti, dok nisam došao u tu zemlju, i video šta je to zaista bilo.

E-30 Zadivljujuće je videti kako Biblija izgleda kada odete u zemlju gde je bila pisana, i vidimo kako je naš zapadnjački način tumačenja ponekad u suprotnosti sa istočnjačkim tradicijama. I

kako su oni to činili, pastir je imao stado, i on je gonio ovce ovde unutra; i nakon što su ovce unutra, on legne na vrata. I zbog toga, ni jedna ovca ne može da izađe, a niti jedan vuk ne može da uđe, osim ako ne dođe do pastira. Razmislite samo, koliko ste vi sigurni.

Pre nekoliko noći sam se probudio, i imao sam na srcu propoved o odmaranju. Nisam imao publiku, tako da sam imao publiku od jedne žene, a to je moja supruga. Probudio sam je. Rekao sam: “Draga, moram ti propovedati jedan minut.” I propovedao sam tri sata. Ooo, odmaranje...

E-31 Hrišćansko iskustvo se čvrsto temelji i potpuno je na odmoru-počinku. “Dođite ka Meni svi vi što teško radite i koji ste opterećeni, Ja ću vam dati odmor.” A mi smo toliko ljuljani sa svime da dok dođete do Hrista, onda je već sve završeno. Odmaranje u Hristu, savršeno. Bez obzira šta dolazi i odlazi, ništa nas ne može ni dotaći a da ne dođe preko Pastira. On to mora dopustiti.

Biblija je rekla: “Sve stvari idu na dobro onima koji ljube Gospoda.” Mora najpre doći preko Pastira. Rekao je: “Ja sam Vrata. Nijedan čovek ne može doći a da Ja to ne prihvatim.” Da vam – da vam samo kažem da kada Bog nešto dopušta, to ide vama na dobro. Hoće li isto tako biti i sa bolestima? Sigurno, da bi vas Bog mogao isceliti da bi pokazao veliko svedočanstvo, da vam nešto malo da idete dalje s time. “Sve stvari idu na dobro.”

E-32 Zapazite koliko je to divno, da pastir sam legne na vrata da bude – između ili da blokira...Razmišljao sam onda o svom tekstu iz Jova, kako je Jov bio iskušan i oproban, i kako je on znao da je bio pravedan, zato što je prineo žrtvu, žrtvu paljenicu i čvrsto stajao na tome. Bez obzira koliko je njegovih crkvenih članova reklo: “Jove, ti grešiš. Ti si tajni grešnik.” Jov je znao da je on ispovedio svoje grehe i da je prineo Bogu prikladan dar, onaj koji je Bog zahtevao da se prinese, žrtvu paljenicu. On je znao da je bio pravednik u Božijim očima.

E-33 Ooo, ako bi Hrišćani sada, koji bi otpali, i otrčali nazad, pa izjurili napolje, pa unutra pa napolje, i onda vi mislite: “Pa, ja – ja ne mogu uspeti.” Vi ne možete uspeti od samog početka. Nije na

vama da uspete. Bog je to već učinio za vas u Hristu. Cena je potpuno isplaćena. Jedino što morate da učinite je da prihvatite Božiji određeni put i da stojite na njemu, bez obzira šta se dešava. Ne pomerajte se; odmarajte. Pastir nadgleda Svoje ovce. On zna čak i vrapca. Koliko više On tek zna o vama?

Primetio sam još nešto, ako mi samo oprostite što malo napuštam temu da bih govorio na tren, pošto sam mislio na pastire. Znae, pastira u tim istočnim zemljama poštuju više nego bilo koga drugog. Dok ide niz ulicu, odjedanput zazviždi, i kola i sve...?...i sve a ja sam se pitao šta će se desiti. Mi smo bili u jednom malom starom britanskom Džipu, i kao prvo što se desilo, znate već, tamo je bio pastir koji je prelazio ulicu sa svojim ovcama, i – sav saobraćaj se zaustavio, dajući mu prvenstvo prolaza.

E-34 Tako je to i sa našim Pastirem. Amen. On ima prvenstvo prolaza. On će voditi Svoje ovce. Ništa im ne može nauditi niti ih uznemiravati...?...gore na brdu sam primetio da je bilo puno pastira, a oni su napasali različite životinje. Bilo je tamo i magaraca koje su napasali, a neke su bile kamile, a neke su bile samo koze. Rekao sam: “Pa, pastir znači samo neko ko napasa i goni životinje.”

“Da,” rekao je: “u pravu si brate Branhame. Pastir je onaj koji napasa ili goni životinje.” I rekao je: “Znaš, čudno je to što je pastir koji napasa ovce više vezan za njih nego za druge životinje.” Rekao je: “Dakle, obe vrste jedu istu hranu, istu travu, ali kada padne noć, mule, koze, sve se ostavljaju napolju, a pastir doziva svoje ovce i uvodi ih u tor.”

E-35 Pomislio sam: “O Bože, to je ono što ja želim da budem, ovca.” Noć će nastupiti u jednom od ovih dana. Samo će ovce ući unutra. Bog poziva, ako ste samo jedan crkveni član, i ako ne znate ništa više nego samo se priključiti crkvi, ili ako ne poznajete Hrista kroz iskustvo...

“Ooo,” kažete: “Pa ja znam našu veroispovest. Znam naš katekizam.” Znati katekizam nije život. Znati Hrista je Život, ne da poznajete svoje veroispovesti, ne da znate doktrine svoje crkve, već da znate Njega, samo Njega je Život: znati Njega.

Još jednu zadivljujuću stvar sam zapazio. Pastir će ići niz ulicu, a svuda sa strane su bili ljudi sa svojim proizvodima po zemlji, i tamo je bilo razno raznih ukusnih stvari za ovce, ali momak koji me je vozio u malom džipu, stao je sa strane, rekao je: “Dakle, brate Branhame, pogledaj sada ovo.” Rekao je: “Vidiš li tog pastira kako tamo ulazi na pijacu?”

Rekao sam: “Da, gospodine.”

E-36 Rekao je: “Gledaj ga sada par minuta.” I on je prolazio tom ulicom, a sledilo ga je oko pedeset ovaca, prolazeći pored svih tih ukusnih stvari: kruške i povrće, i ostale stvari su bile po zemlji koje bi bile veoma iskušavajuće za ovcu, ali te ovce su sledile pastira i nisu uopšte gledale ni desno ni levo, samo su nastavile pravo dalje sa pastirem. Taj pastir bi mogao iskoračiti na ovakav način, i svaka ovca bi to isto uradila idući dalje tamo. Moj Bože.

Rekao sam: “Brate, oprosti mi na tren. Ja jednostavno moram proslaviti Gospoda.” Sledе po stopama Pastira, “Moje ovce poznaju Moj glas; stranca one neće slediti,” samo se kreću gde i On ide. On je prolazio tim putem. On je bio iskušavan na svakom koraku, svuda. Samo usmerite svoje oči na Pastira. Nemojte gledati na sebe. Gledajte na Pastira i nastavite dalje.

E-37 Dakle, Jov, on je prineo žrtvu. On je znao da je bio pravedan, ne sam po sebi, već je bio pravedan zato što je ispunio Božije zahteve.

To je kako ja znam da smo pravedni, kada ispunjavamo ono što je Bog rekao. Ne...Bog nikada nije rekao da se mi priključimo nekoj crkvi, iako je to dobro. Da li ste znali da u Novom Zavetu nikada nije bila dana zapovest da mi sazidamo crkve? Da li ste znali da nikada nije dana zapovest da gradimo organizacije? Da li ste to uopšte znali? Da vas odvedem i malo dalje. Da li ste znali da nam nikada nije data zapovest da gradimo crkvu, ili školu, ili bolnicu? One su sve...

E-38 To je sve u redu, ali zapovest-zadatak Crkve je bio: “Propovedati Evanđelje svakom stvorenju, i onda će se On vratiti. Propovedati Evanđelje po celom svetu, i onda će se Isus vratiti.” A mi živimo u vreme kada se ovaj svet više trese nego u celoj svojoj istoriji. Mi ćemo stići do toga ove nedelje, i vi samo gledajte, i

pravite beleške, i dobro to proverite, i sledeće veče dođite da vidite da li je to tako ili ne. Sagledajte to u svetlu Pisma, onda znate da ste u pravu.

E-39 Biblija je rekla, da će doći vreme kada će Sotona biti toliko lukav i prepređen, da će pokušati prevariti i same izabrane ako je to moguće. Moramo da pazimo. Gledajte na naše crkve. Danas u svetu izrastaju stvari koje nisu ispravne (Mi to znamo.), čak se objavljuju znaci i čudesa koji nisu u skladu sa Pismom. Tako je. To nije... To nije po utabanom putu. Zato sam ja uzeo ovo vreme, da bih došao u crkvu i rekao: “Spremite se. Gledajte, ako to neće biti u skladu sa Pismom, onda to nije ispravno. Mora doći iz Biblije.”

Ova Biblija je rekla da je – da će biti lažnih proroka i lažnih hristosa, i tako dalje da će se pojaviti u poslednjim danima, pokazaće velike znake u čudesa, toliko da će pokušati prevariti i same izabrane ako je to moguće. Opasno vreme, a naša crkva se nalazi na pragu toga.

E-40 Ljudi Punog Evandelja, zato što prihvataju znake i čudesa, ali budite pažljivi odakle to dolazi, to mora doći od Gospoda. Setite se da će i antihrist raditi to isto. Postoji samo jedan način na koji možete biti sigurni. To je da dođete pod Krv. Ostanite pod Krvlju. To je Božiji put. Onda ste vi skriveni; onda đavo ne može doći do vas ako i mora.

Dakle, ako pastir leži na vratima, đavo mora onda da pređe najpre preko Njega. On to ne može učiniti. To je tačno. Dođite na skrovito mesto sa Gospodom. Jov, znajući da bez obzira šta dolazi ili odlazi, on je i dalje stajao s time.

Jedino mesto gde je Izrael mogao imati zajedništvo u Starom Zavetu je bilo pod prolivenom krvlju. I bez obzira gde su bili ljudi, oni su prošli kroz šator gde je krv bila prolivena i imali su zajedništvo jedni s drugima tamo pod prolivenom krvlju, i nigde na drugom mestu nije bilo takvog zajedništva. Kada bi on došao u hram, prvo što bi učinio, pojavio bi se, bio je opran u vodi, a odvojenje od spoljnjeg sveta i došao je pod sedam pruga nad vratima, pokazujući da je nešto umrlo pre vas, sedam šara krvi, a onda u zajedništvo. Verom ste spaseni kroz milost. To je tačno, ali

onda smo jednim Duhom svi mi kršteni u jedno zajedništvo, u Telo Isusa Hrista, i sudeonici smo u Njegovim blagoslovima, u tom veličanstvenom zajedništvu.

E-41 Zapazite. Izrael se skupljao kod tog hrama, i tamo su se oni sastajali. A prozelit, pre nego što je mogao ući unutra morao je da se obreže. To je kada se odseca komadić kože sa polnog organa muškarca. Tako i čovek pre nego što može doći Hristu, prvo što treba da se desi da on mora biti obrezan, ne da obreže svoje telo, već Duhom. To odseca sav svet i gluposti ovoga sveta, odseca se od njega Evandeljem. Ovo je taj blagoslovljeni nož obrezanja i jedini za koji ja znam.

Jevrejima 4. kažu: “Božija Reč je oštija od dvoseklog mača, razdavaj čak moždinu od kostiju i rasuđivač je misli srca.” Bog zna vaše srce.

E-42 Zapazite. A onda, kada je on obrezan i sav svet je odsečen od vernika, i on dolazi kroz vodu razdvajanja što je Reč, propovedanjem Reči. Onda on dolazi i prepoznaje da je nešto moralo umreti pre njega. Bilo je sedam šara koje su bile nad vratima gde ih je Eliezar namazao svojim prstima nakon što su ubili crveno june, i povukli su šare po vratima sa krvlju da bi oni koji proslavljaju mogli to videti.

Izlazak negde oko 16.-te glave, možete to čitati, ako želite to čitati sutra, i onda ćete uvideti da ubijanjem tog junca, spaljivanjem, su pravili vode razdvajanja koja je čuvana u spoljnjem tremu, da svaki put kada bi čovek sagrašio ili izašao iz zajedništva, prvo što bi bilo učinjeno za njega je da dođe i da se opere vodom odvojenja.

E-43 Jedini način kako čovek može da prepozna da je grešnik je tako što će čuti Božiju Reč. Vera dolazi od slušanja. I preko u Starom Zavetu a i u Novom Zavetu je rečeno: “Da smo mi oprani vodenim kupanjem u Reči.” A Reč je ono što nas odvaja od stvari ovog sveta.

Vi ne možete imati veru...Vera nije temeljena na živom pesku ljudske teologije. Vera se ne temelji na dokumentu neke crkve ili neke veroispovesti. Vera se čvrsto temelji na nepomičnoj

Božijoj Reči. Vera dolazi od slušanja i čovek se kroz to odvaja od stvari ovog sveta kada dolazi Hristu...?...

E-44 Onda je tamo – Eliezar nakon što je ubio junca i spalio ga, i dok je krvarilo javno je svedočio umočivši prste i sedam puta njima prevukao preko vrata. Tih sedam puta, ako budemo imali vremena da uđemo u to, predstavljaju Sedam Crkvenih Doba. U svakom dobu, svaka osoba, svaki put mora prepoznati Krv. Jer bez prolivanja Krvi nema oprostjenja greha. A onda pre nego što možete doći u zajedništvo morate pogledati gore i prepoznati da je nešto moralo umreti umesto vas i da je ušlo unutra pred vama.

Svaki čovek danas, bez obzira u koliko ste se crkava učlanili, ili koliko stranica svog života ste okrenuli, morate prepoznati da je Hrist umro umesto vas i da je otišao unutra pre vas krčeći put, i kroz Njegovu Krv vi ste posvećena posuda za Gospoda. Amen.

Ne vaše posvećivanje, ne polažući to na nešto što ste vi učinili, već Njegovim posvećenjem, kroz Njega koji je Sebe dao za nas, umro umesto nas. Neka ta vera počne jednom da deluje u srcu i pazite šta će se desiti. Svi vi, vi ne morate uzeti teoriju nekog čoveka; imate Reč. Tako je.

E-45 Onda taj vernik dok on ulazi unutra u hram, prepoznaje da je ta krv ušla pred njime kada je prošao pod krvlju, ne preko krvi, već pod krvlju...Amen. Crkvo, to je mesto gde mi pravimo greške. Mi izlazimo sa seminara, i mislimo da znamo više o tome nego što zna sam Bog, i mi vrednujemo Krv Isusa Hrista kao da ona nije ništa, i uzdamo se u svoje obrazovanje, našu...?...naše vreme nauke i ostale stvari, i mislimo da imamo bolje crkve i tako dalje, ali mi imamo slabije propovedaonice. To je tako. I to je istina.

Primitite prijatelji. Kada vi cenite Krv Gospoda Isusa...

E-46 Ne tako davno, John Sproule, jedan moj prijatelj bio je u Alsace Lorraine u Francuskoj, i vodili su ga kroz baštu, on sa svojom ženom, i pokazivali su mu skulpture i tako dalje; i tamo je bila Hristova skulptura. John je stajao i gledao na nju i rekao je: “Brate Branhame, pogledao sam je, i jednostavno nije izgledala kako treba. Nisam video zašto su stavili jednu takvu statuu kao oltar Hristu.”

Rekao je: “Nije na njoj bilo znaka patnje, niti sažaljenja, samo jedan stari komad kamena, koji je izgledao kao da visi tamo, koji je isečen sa krsta,” i rekao je: “Vodič mi je rekao: ‘Dragi gospodine’ rekao je: ‘možda ćete kritikovati tu skulpturu.’”

A on je rekao: “I jesam.”

Vodič je rekao: “Vi je samo ne gledate na ispravan način.”
Rekao je: “Vidite, tamo je pod njom jedan oltar.” Rekao je: “Sada idite i kleknite pod oltar i onda pogledajte gore, pa se onda vratite nazad i recite mi šta mislite.”

E-47 I tako, otišao je i kleknuo, rekao je, na oltar, podigao je glavu i rekao je da mu je skoro stalo srce. Tamo je bila patnja. Tamo je bila Hristova agonija. Skulptor je na licu izrezbario surovu patnju koju je On imao, i to je načinilo razliku. To je od kritičara načinilo čoveka koji plače.

Tako je to i sa Božijom Reči. Božija Reč ne treba da se uči kao priča iz novina. To ne treba da se odgonetne. To je da se klekne, pogleda gore i kaže: “Bože, budi mi milostiv i daj mi veru da verujem u Tvoju Reč. Ja sada prihvatam Krv Gospoda Isusa za svoje grehe.” Onda će to izgledati mnogo drugačije. To će učiniti da kritičar veruje u Božansko isceljenje. To će učiniti da oni bez Svetog Duha, koji nisu bili nanovorođeni, koji ništa ne znaju o Bogu i o nanovorođenju, da postanu oni koji traže Svetog Duha, a ne da se prepiru. To će staviti ljubav u njegovo srce kada bude gledao kroz Hristovu Krv kroz Reč da kaže: “Da, Bože. Ti si umro da bi načinio tu Reč stvarnu za mene.” To će promeniti celi vaš odnos prema tome. To će vas načiniti jednom drugačijom osobom.

E-48 Zapazite kakvo vreme. Dakle, onda štovatelj ulazi unutra. On je bio u tom blagoslovljenom zajedništvu s vernicima. I danas kada onaj koji proslavlja kroz Krv Gospoda Isusa i dolazi u zajednicu ili pod šator gde su vernici, sa prvorodenima Crkve, Neveste Svetog Duha, onda imate zajednicu jedni s drugima, jer Krv Isusa Hrista čisti od svakog greha.

Razmišljao sam mnogo puta u Starom Zavetu, kada sam prvi put još izučavao u školi, razmišljao sam o tome koliko volim Stari Zavet, zato što je To tip Novog, i kako dolazi štovatelj, znajući da je bio kriv, i da mora umreti zbog prestupa protiv Boga, da je

slomio Njegov Zakon, i dolazi s jagnjetom pod rukom. I doneo je jagnje do sveštenika, i položio je dole to jagnje, i stavio je svoje grehe na jagnje i ispovedio svoje grehe, i prerezali su mu grlo.

E-49 Da li ste ikada čuli kako umire jagnje? To je najtužnija stvar koju ćete ikada čuti. Čak malo jadno jagnje...Kada idu da ga ubiju, i kada vidi alat za ubijanje, ono počinje plakati i moliti.

Nedavno sam ih ovde gledao. Trebali su odseći glavu jagnjeta – kod mesara – da ga ubije, kada je to jadno malo jagnje videlo sekiru kako dolazi, on je počeo da plače i sve tome slično. Nisam mogao tamo ostati.

Gledao sam...gurno je malo jagnje tamo unutra, i nož mu je došao pod grlo, i onda umire i trza se, ruke su mu okupane krvlju, i pogleda gore ka Jehovi i kaže: “Jehovo, to bi trebao biti ja, ali je jagnje stalo na moje mesto.”

No taj čovek se vratio nazad sa istom željom u svom srcu i grehom koji je uvek i imao, zato što život koji je bio u jagnjetovoj krvi je bio životinjski život, a duh životinje se nije mogao vratiti nazad i spojiti se sa ljudskim duhom, zato što je jedan od životinje a drugi od čoveka.

E-50 Ali kada je Isus umro na Golgoti, i kada štovatelj dolazi ka Golgoti, verom polaže ruke na glavu Božijeg Sina, kada ispoveda svoje greške, i oseća težinu i agoniju Golgote koja je isplatila njegovu cenu, dug koji je on trebao platiti, on to oseća u svojoj vlastitoj duši.

A život koji je bio u krvnoj ćeliji Isusa Hrista nije bio ništa drugo nego sam Bog, i kada Sveti Duh koji je bio u Hristovoj krvi dođe nazad na njega, čini ga novim stvorenjem u Isusu Hristu. I tako da je ljudski duh istisnut napolje, a Bog ulazi unutra i preuzima kontrolu. I onda oni imaju zajedništvo jedan sa drugim, i sam Bog koji je stvorio nebo i zemlju koji je napisao Svoju Reč prebiva u vama, i vi ćete verovati sve što je Bog napisao da je istina, i vi to prihvatite i verujete i držite se toga, i imate zajedništvo.

E-51 Tako je to sa nama večeras. To je razlog što se mi okupljamo na ovim velikim skupovima. To je kako se mi sastajemo, nešto u nama nas nagoni jedne ka drugima. Mi imamo zajedničke stvari.

Vaše srce žudi da dođe u crkvu. Vaše srce žudi za zajedništvom, kada samo pomislimo da dolaze mračni trenuci pred nama kada ovi...Ostaćemo uskraćeni za ovo.

Samo trenutak pre kraja želim reći sledeće. U Edenskom vrtu kada je Adam bio odbačen i Eva, zato što su zgrešili a Bog ne može podnositi greh, On...Evo jedna stvar koja Bog jeste...Ja bih mogao obećati nešto. I mogao izneveriti. I mogu obećati nešto a da nisam u stanju da to ispunim, ali Bog ne može obećati nešto a da to ne može ispuniti, već Bog ne može obećati nešto a da to ne ispuni, zato što je On Bog. On mora da održi Svoju Reč. Bez obzira šta dolazi ili odlazi, Bog je obavezan prema Svojoj Reči.

E-52 To je razlog što to stoji pred zajednicom na skupovima. Zato to stoji sa vizijom. Bog je obećao. On je vezan svojom Rečju. Bez obzira koliko sam ja loš, ili koliko ste vi loši, prihvatite to. A Bog je obavezan da to drži. On će to učiniti.

To je razlog što u Africi među vračevima, i u Indiji među hodoima, kada su dolazili tamo, pokušavajući da bace čini na mene, zbog svega što sam činio su se uplašili. Zašto? Znao sam da sam bio prekriven Krvlju Gospoda Isusa. Imao sam zajedništvo s Njime. Razgovarao sam s Njime. On je bio taj koji me je usmerio da idem, i znao sam da će On sačuvati ono što sam mu predao nasuprot dana. Video sam ih kako sede tamo paralizovane. I kako su oni prizivali oluju i pokušali da sruše to mesto. Podigli smo naše ruke ka nebu i rekli: "Bože neba, Ti si stvorio sve stvari. Zaustavi oluju." I za pet minuta sunce je sijalo. Šta je to bilo? To je skriveni život posvećen tamo skriveno sa Hristom gde sve postaje moguće.

E-53 Velika stvar koja je znala biti...Mi ne gledamo na njih i da skrenemo pogled i kažemo: "Pa to je bilo nešto drugo." Kleknite i pogledajte gore na njih jednom kroz Krv, i vidite koliko drugačije izgledaju. To su prava obećanja. Ona su za vas.

Kada je Bog držao Svoju Reč Adamu, on je morao da se ukloni iz Njegove sredine i onda, mogu videti kao i ta deca, Adam i Eva, veliku divnu...Mogu da zamislim da je Eva bila najlepša žena koju je svet ikada video.

Dok sam bio nedavno u Atini, gledao sam mesto gde su umetnici oslikali Adama i Evu. Ooo, bilo je to omalovažavanje čovečanstva. Eva je izgledala kao praistorijska životinja. I tamo je bila u jednom užasnom izgledu, a Adam sa dlakama iz nosa kako se šire, ovako nekako. To pokazuje kakvu ideju o tome ima neobraćeni um.

E-54 Čovek koji je ikada stupio u kontakt sa Bogom zna da Bog ne čini tako nešto. Oni su bili savršeni. I onda nakon što su sagrešili...Zapazite, kada su sagrešili i shvatili da su učinili pogrešnu stvar, i Eva...Adam nije sagrešio, Biblija kaže da on nije bio...On...Eva je sagrešila, a Adam je toliko voleo Evu, tako da je stao sa njom i napustio vrt. Adam nije bio prevaren. Eva je bila prevarena. Adam nije bio. A Adam je bio tip Hrista u svemu. A ni Hrist nije bio prevaren niti je On bio grešnik, već je On sišao dole i toliko voleo Svoju Crkvu, Evu, tako da je otišao na Golgotu zbog Nje, da bi je ponovo otkupio nazad. Hrist je došao da stane na grešnikovo mesto.

E-55 Da li si ikada mislio o tome grešniče? Pomislio sam ovo: "Mene, nevoljenog, mene, nedostojnog, a Hrist, Sin Božiji, sišao je dole i postao ja, da bih ja milošću mogao postati On." I mi se nalazimo u Božijem Prisustvu, ne više kao grešnici, već kao sinovi i kćeri Božije, oprani dragocenom Krvlju Isusa Hrista. Amen. To bi trebalo pokidati srce svakom grešniku kada shvati da je Hrist postao greh da vi kroz Njegovu pravednost Njegovom poslušnošću Bogu možete postati On u Prisustvu Božijem i stajati bez krivice i bez...?...kroz prolivenu Krv Njegovog prinosa.

I vidim Adama i Evu kako stoje tamo, kako su čuli rečenicu koja je objavila njihovu smrt, i kako suze teku niz Adamove obraze, i padaju na Evinu glavu, i ona sa svojom malom glavom na njegovim ramenima, i morali su napustiti Božiju Prisutnost, stojeći tamo umotani u stare krvave jagnjeće kože. I dok su krenuli iz vrta još u Božijoj Prisutnosti, mogu čuti kako te stare jagnjeće kože lupkaju na njihovim nogama, dok su izlazili napolje. Bog, taj Otac, pogledao je dole i video Svoju decu kako su odbačena na jedan takav način zbog neposlušnosti, On se zaustavio i to nije mogao podneti. On je rekao: "Staviću neprijateljstvo između njenog

semena i zmijinog semena; i njegova glava će ga ujedati za njegovu petu, a njegova noga će gaziti njegovu glavu,” obećavajući Oslobođitelja.

E-56 Tokom godina jedino mesto zajedništva koje je bilo između tog vremena čekanja dok ne dođe obećanje je bilo kroz prinos žrtve paljenice, jagnjeta. I konačno jednog dana četiri hiljade godina kasnije u gradu Jerusalimu...

Hajde da malo krenemo na putovanje po ulicama Jerusalima krenuvši od Damašćanskih vrata odnosno skroz do brda Golgote. Hajde da dignemo zavesu. Čujem napolju neku buku. Šta je to? Čujete neke kako govore: “Dalje sa takvim Momkom.”

Vidim jednu malu ženu koja je otrčala pred masu i rekla: “Šta je On učinio nego samo propovedao Evanđelje, i lečio bolesne i činio dobre stvari?”

Mogu videti kako ju je neko gurnuo u stranu i rekao: “Zar ćeš slušati tu ženu umesto svog sveštenika? Hoćeš li odbaciti – prihvatiti ono što je ta žena rekla i odbaciti svoje sveštenike? Sigurno. Dalje s Njime.”

E-57 “Šta je učinio ovaj Čovek?” Čujem nešto kako se vuče, lupa, kako dolazi niz kaldrmu; i pogledao sam i vidim malo slabašno telo od nekih šezdeset kilograma, sa krstom podjednake težine na Njegovim ramenima, i dolazi niz ulicu vukući ga, i kako naslanja Svoju glavu na njega, i kako trnje probija Njegove obrve i kako curi krv. Telo mu je bilo ovako izgrebano dok je hodao niz ulice, čujem lupnjavu, lupnjavu, lupnjavu tog starog krsta.

Nakon izvesnog vremena počinjem primećivati, da su na Njega samo bacili neki mali ogrtač, koji mu je stavljen na leđa, i pomerao se preko Njega jer je bio bez šavova, očito su Ga vodili na Golgotu, i skinuli su to s Njega, i vulgarno su otkrili Njegovu golotinju tamo...No, na tom ogrtaču preko svojih ramena dok je hodao niz ulicu, primetio sam male crvene fleke svuda po leđima na tom ogrtaču, i dok je On išao prema Golgoti, primetio sam da su fleke postajale sve veće, veće i veće. I nakon izvesnog vremena sve su se pretvorile u jednu, u jednu veliku masu crvene boje.

E-58 Čujem kako nešto ponovo lupka. Šta je to? To je to obećanje koje je Bog dao tamo davno u Edenu. To je Drugi Adam koji

odlazi tamo da umre umesto vas. To je Krv Gospoda Isusa, pogodilo je tu...?...i Krv Mu je curila niz noge odslikavajući stope Nosača dok se krst kretao prema gore.

Vidim Ga kako je padao na putu do Golgote, dok se penje gore na brdo, a pčela sa žalcem smrti se vrti oko Njega, pokušavajući da zuji govoreći Mu: “Još samo malo. Ti ideš na Golgotu. Zar se nećeš povući?” Isus uopšte nije obraćao na to pažnju, ta pčela mu je pretila žaokom. Taj žalac smrti je bio uvek jedna grozna stvar koji je držao čoveka zatočenog...?...godinama. E-59 Ali da li ste primetili? Imamo male insekte kao što su pčele i ostali koji imaju bodlje, i ako ta bodlja-žalac ikada uđu duboko, on se iščupa i pčela ugine, i kada se žalac izvuče iz pčele onda pčela više ne može ubosti.

To je ono što je Isus učinio sa smrću, za jednog vernika kada je smrt bockala oko Njega. On je iščupao žalac iz smrti kada je otišao na Golgotu i smrt sada nema žalac. Nije ni čudo što je veliki sveti Pavle mogao reći: “Ooo, smrti, gde ti je žalac? Grobe gde ti je pobjeda? No hvala Bogu koji nam uvek daje pobjedu kroz našeg Gospoda Isusa Hrista.” Žalac je bio iščupan iz smrti za svakog čoveka koji će priznati svoje grehe i prihvatiti smrt Isusa Hrista na svoje mesto. Da li verujete u to? Ona više nema žalac.

E-60 Jedan vernik ne tako davno...Ušao sam u sobu gde je jednog jutra umirala jedna starija dama i pogledala me je, i rekla je...Rekao sam: “Pa, sestro Fulmen, šta ćemo sada?”

Rekla je: “Ja Ga volim, brate Branhame, celim srcem.” Rekla je: “Razmisli samo. Još samo malo i biću u Njegovom Prisustvu.” Ooo, kako će to biti veličanstveno jutro.

Stojeći pored Pola Rajdera...Mnogi od vas su poznavali Pola Rajdera, zar ne? Kako se on samo borio da bi dosegao nagradu i bio je tamo u Kaliforniji pod uticajem jedne velike denominacije koja ga je slomila, i tamo je bio umirući od raka u sobi.

Jedan mali Mudi Biblijski kvartet je tamo pevao za njega, i kada je bio spreman da umre...Pol je imao priličan smisao za humor. Rekao je: “Ooo, pa ko ovde umire, ja ili vi?” Rekao je: “Podignite te zavese i otpevajte mi neku sretnu Evanđeosku pesmu.”

I počeli su se smeјati:

Tamo na krstu gde je umro moj Spas,
Tamo pod njim sam zbog očišćenja svojih greha ja
plakao,
Tamo je na moje srce Krv bila primenjena;
Slava Njegovom Imenu!

Pol je rekao: “Pa to zvuči sada bolje.” Rekao je: “Gde je Luka?” To mu je bio brat koji je uvek išao s njime. Oni su zajedno putovali, kao Bili, moj sin i ja. I kada je došao...

Rekli su: “On je u sledećoj prostoriji.” On nije mogao podneti da vidi kako mu umire brat.

E-61 Rekao je: “Recite mu da dođe ovamo,” i kada mu se on približio, on je uhvatio Lukinu ruku. Rekao je: “Luka, dugo smo išli zajedno, brate.” Rekao je: “Samo razmisli, za pet minuta od sada ja ću biti u Prisustvu Isusa Hrista, obučen u Njegovu pravdu,” stisnuo je ruku svog brata i otišao da se sretne sa Bogom.

Ooo, neka i moj kraj bude takav. Neka bih i ja, kada dođem do kraja puta...Tamo je veliko mesto koje me čeka; i ono je pred svakom osobom koja je ovde. Zove se smrt. Svaki put kada vam kucne srce, vi ste jedan otkucaj bliže smrti; i u jednom od ovih dana vi ćete ulaziti kroz vrata. Možda će to za nekog biti pre nego što sunce izađe. Da li ste ikada o tome razmišljali? Ne znate kada će vaša karta biti uzeta sa police tamo u slavi, i vi ćete morati odgovoriti. I nema dovoljno lekova na svetu koji će vas zadržati ovde.

E-62 I evo šta ja želim učiniti kada i sam dođem do kraja puta, kada budem čuo i video kako talasi tamo buče, i budem morao u to ući, želim u ovo biti siguran: da Ga ja poznajem u sili Njegovog Uskrsnuća, da kada On bude pozvao mrtve, da ću se ja pojaviti i biti Njegov. To možete jedino učiniti kroz prolivenu Krv Gospoda Isusa. Hoćemo li pognuti glave na trenutak radi molitve...?...

Hoćemo li svi pognuti glave i svako da se moli, pitam se večeras da li među nama ima, ne znam, moj brate, ali pitam se da li ima nekoga ovde ko se nikada nije potpuno podredio Svetom Duhu, potpuno Mu dajući svoj život, tako da Bog vlada i upravlja

suvereno, i da život koji sada živite bude promjenjen život. Video sam Hrišćane koji su pokušavali da to učine. I jednostavno to nisu mogli učiniti. Izgledalo je da oni imaju tako puno uspona i padova da oni to nisu mogli učiniti.

E-63 Pitam se, da li ima ovde neke osobe u Božanskom Prisustvu, upravo sada, koji ima poverenja u Hrista, koji želi da bude primljen u Njegovo Kraljevstvo, govoreći: “Brate Branhame, ja sada podižem svoje ruke Svemogućem Bogu i molim se da mi bude milostiv. Želim da me spomeneš u molitvi upravo sada, da bi mi Bog dao taj Svoj Život, i da znam da imam to zajedništvo koje sam nekada želeo i uvek želeo. Želim to sada.”

Dok su nam pognute glave. Pitam se, hoće li neko podići ruke Bogu i reći: “Bože, ovo je moja ruka. Ja želim to pravo istinsko zajedništvo.” Bog vas blagoslovio, i vas. Gore na balkonu, Bog vas blagoslovio. Vidim te, sestro. Još neko želi tamo gore da podigne ruku i da kaže: “Bože ovo je moja ruka. Ovo je sve što ja mogu da učinim, Gospode. Ja...Ti znaš moje želje, tako da ja upravo podižem svoje ruke i molim se da mi Ti budeš milostiv i...”

E-64 Da, dama tamo preko, Bog vas blagoslovio. I tamo još jedna dama, Bog vas blagoslovio sestro. Još neko želi podići ruke, no ne meni, ja sam samo čovek, već Bogu i reći: “Bože, stvarno želim to zajedništvo. Želim da me ta Krv očisti upravo sada od svih mojih zlih puteva, mojih zlih misli. Došao sam do mesta da pripadam crkvi, ali jednostavno nisam dobio ono što sada želim. Ako bih umirao, i ako bih znao da je sada prozvano moje vreme, rekao bih: ‘Bože daj mi još jedan sat da to ispravim.’ Sada Bože, želim da to uradiš za mene, da mogu doći u to savršeno zajedništvo, jer znam da Ti uskoro dolaziš. Ceo svet se nalazi u zbruci, a ja očekujem dolazak Gospodnji, i želim da me se sete, Bože, kada dođem do kraja puta. Podižem sada ruke ka Tebi, Bože, i molim se da mi Ti pomogneš.”

E-65 Hoće li još neko podići ruke? Četiri ili pet ruku su se podigle, i vidim i vašu gore na balkonu. Bog vas blagoslovio tamo nazad, moja draga sestro. Dakle, ima li još nekoga tamo gore na balkonu?

Recite: “Bože, budi mi milostiv. Treba mi Isus upravo sada. Želim Njega od sveg srca.” Ako imate poverenja, ja sam bio ovde u molitvenom redu i tako dalje, i kažem ovo ponizno, u poštovanju. Znae da je tako. Ne mislim ovo reći niti iz jednog ličnog razloga, ali razumete, dolaze vizije. Gledajte šta se dešava u kontaktu sa tim drugim svetom koji je tamo dalje. Ooo, ako ne bih imao to večeras, ja ne bih znao šta da činim, prijatelji. Ne bih znao kako da spavam ili kako bih mogao stati pred javnost, kako bih mogao da se suočim sa svojom ženom, mojom decom, i da se sam suočim s Bogom.

E-66 Ako verujete da Bog čuje moje molitve, i želite da budete spomenuti, hoćete li samo podići svoje ruke i reći: “Molim te Bože.” Neki grešni prijatelj, koji možda nikada nije prihvatio Hrista tokom svog života a želite da vas pomenem u molitvi upravo sada, hoćete li podići svoju ruku? Bog te blagoslovio, mala damo. Bog vas blagoslovio, damo. Bog vas blagoslovio. To je dobro. Imali još nekoga ko će reći: “Ovde sam, Gospode, osećam kako govoriš mom srcu upravo sada i možda nam Ti više nećeš govoriti.”

Ovde, pre nekoliko večeri, pozvan sam bio na jedno mesto, gde je žena koja je svirala klavir u crkvi...Ooo, mislila je da je sigurno bila ispravna. Ona nikada nije stigla do tog mesta, a kada je umirala, počela je da vrišti, i ona...Njen pastir je dotrčao i rekao: “Dakle, stani, stani. Uzbudila si se.”

Rekla je: “Ti varalice. Zašto si me pustio da idem ovakva?”

Rekao je: “Dođite doktore, dajte joj sredstvo za smirenje.”

E-67 Rekla je: “Želim da...?...”

Dali su joj sredstvo za smirenje, i on je rekao: “Dajte još jednu injekciju.”

“Želim da...?...” Pa, zaustavio joj je usne sa injekcijama, ali ta duša, ona će s time morati živeti kroz sva doba. Na mnogim službama je ožalostila Duha kada su činili oltarske pozive, a ona je odbila da dođe zato što je mislila da je u redu.

“Postoji put koji čoveku deluje ispravan.” I moj brate i moja sestro, ako nemate konstatno prebivajuće zajedništvo sa Hristom, vama je On potreban. Nemojte biti prevareni. Podignite ruke i

recite: “Bože, to sam ja. Ne marim koliko dugo već idem u crkvu. Ja...To sam ja. Ja želim to zajedništvo. Želim znati gde se nalazim. Želim biti s Tobom, Gospode.” Hoćete li podići sada gore ruke i reći: “Seti se i mene u molitvi”?

E-68 Bog vas blagoslovio, damo. Bog te blagoslovio, brate. To je dobro. Još dvoje, troje su podigli ruke. Samo još malo duže, čekamo još koji minut. “Ja Ti sada verujem, Gospode. Želim doći kroz Krv. Želim mesto gde ću ugodno prebivati.”

Bog vas blagoslovio, sestro...?...Sveti Duh upravo nastavlja dalje, sa raznim ljudima. “Želim da me se setiš, brate Branhame.” Bog vas blagoslovio, sestro, tamo preko. Vidim i vašu ruku ovde sa leve strane. “Želim da me upravo sada pomenete. Želim da mi Ti pomogneš, dragi Bože.” Dakle, dok se ostali predomišljaju, muzika neka nežno svira.

E-69 “Zbog Tvog obećanje Bože, ja verujem. Ooo, Božije Jagnje, evo me dolazim. Upravo sada dolazim za oltar.” Želim da vi dođete, i da stanete ovde kraj oltara, samo na tren. Želim da se molim sa vama, da položim ruke na vas, kao što to činim i za bolesne, slepe, i ojađene.

Ove nedelje ćemo pričati o iskustvima iz Indije, gde je bilo petstotina hiljada ljudi ili i više, koji su došli na skup, i šta je sve Bog učinio, i samo gledajete...?...ništa, ja nisam fanatik. Ja ne pokušavam da pogrešno protumačim stvari. Pokušavam biti pošten i da kažem istinu, onoliko koliko mi je dopušteno da to kažem. Ako verujete da Bog čuje molitve, i želeli biste da se molim za vas, da li biste onda došli ovamo i rukovali se samnom i stali ovde? Samo prokrcite sebi put, dok publika s pognutim glavama nežno peva...?...Zbog Tvog obećanja, ja verujem. Ooo, Božije Jagnje, ja dolazim. [Publika peva – Urednik.]...? ...

Hoćete li doći ovamo? “Želim da Ti...?...Gospode.” Gde god da ste...?...sidite samo dole...?... Dođite dole da stavim...?... [Prazno mesto na kaseti – Urednik.] Kako On želi da budete. “Želim biti obraćen kroz Njegovu Krv, želim doći onakav kakav jesam. Nemam ništa da ponudim.” To je kako to Bog želi da bude...?...